

AF Storkøbenhavn en undersøgelse, hvis omfang ministeren i øvrigt ikke har løftet sløret for, men jeg kan give ministeren tilsagn om, at det vil vi naturligvis søge at få afdækket i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg.

Så det er ministeren, der tegner det hele sort/hvidt, det er ministeren, der mistænkeliggør systemet, og det er ministeren, der ikke vil gå ind i en konstruktiv debat om, hvordan vi skaber et smidigt og fremadrettet arbejdsformidlingssystem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 213: Forslag til lov om ændring af lov om affaldsdepoter. (Beslutning om afværgeforanstaltninger på affaldsdepoter hos amtsrådene. Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 28/2 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Bodil Thrane (V):

Vi skal i dag behandle et lovforslag, der omhandler opgavefordelingen i den offentlige sektor om den forurenede jord, vi har her i landet, og det ser vi positivt på i Venstre.

Der har til dags dato været mange uafklarede forhold om, hvad man forstår ved forurenede jord, hvem der har forurenede, hvem der har ansvaret for, at der er forurenede, hvem der skal lokalisere, registrere og sikre oprydning og oprensning og endelig, hvem der skal finansiere oprydningen og hvornår. Med dette lovforslag er problemerne med uklarheden på lovområdet angående jordforureningsproblematikken ikke løst, men lovforslaget er en begyndelse, som vi forhåbentlig kan nå til enighed om efter udvalgsarbejdet.

Sigtet med lovforslaget er vi enige i, og ikke mindst den målrettede indsats for at sikre vort grundvand finder vi særdeles relevant. En ændring af opgavefordelingen mellem stat og amtskommuner, så amtskommunerne fremover

får såvel beslutnings- som godkendelseskompetencen, finder vi også er godt, fordi det styrker amternes generelle rolle som grundvandsmyndighed og effektiviserer sagsbehandlingen og oprydningsindsatsen. Vi tror også, at befolkningens samspil med det offentlige i så besværlige og dog så konkrete sager, som sager om jordforurening er, vil blive bedre, når beslutningerne træffes tættere på borgerne.

Miljø- og energiministeren ønsker at oprette et depotråd, hvor man kan lægge de overordnede strategier og normer og følge den årlige udvikling. Med lidt god vilje kan vi se positivt på oprettelsen af et depotråd og dets beføjelser – vel at mærke, hvis rådet skal føre tilsyn med såvel amternes tiltag som Miljøstyrelsens initiativer. Med god vilje kan vi også tilslutte os den indsats, ministeren ønsker at iværksætte med henblik på at sikre den til enhver tid bedste teknologi til løsning af jordforureningsproblemerne.

Det, vi er bekymrede over i lovforslaget, er ministerens ret til indgreb i de enkelte amters administration og i den fremtidige økonomi for amternes indsats på området – her vil vi stille mange spørgsmål i udvalget – og ministerens manglende personalebesparelse efter uddelegeringen af opgaver til amterne.

Hvad angår miljøministerens ret til at pålægge amterne en prioritering af deres indsats og ret til at pålægge de enkelte amter at tage enkeltsager op til behandling, kan det godt virke hæmmende for individuelle initiativer og løsninger i de enkelte amter, og da det er miljøet frem for systemet, det handler om, er spørgsmålet, om miljøministeren bliver i stand til at sikre, at Miljøstyrelsens håndtering af opgaverne giver amterne det nødvendige råderum. Det er ligeledes et spørgsmål, om amternes årlige indberetningspligt til Depotrådet kan komme til at ensrette amternes indsats frem for at animere de enkelte amter til at målrette indsatsen under hensyntagen til karakteren af de lokale opgaver.

Angående økonomien er vi virkelig bekymrede for, at amterne kan blive forpligtet af Miljøstyrelsen til indsats, der ligger uden for amternes egen prioritering og uden for den årligt forhandlede bloktilskudskompensation. Ved uddelegering af disse opgaver må det derfor sikres, at de opgaver, staten ikke selv har kunnet løse inden for de afstukne økonomiske rammer, hverken nu eller i fremtiden bliver pålagt amterne uden fuld økonomisk kompensation, og med de kun 120 mio. kr., der bliver